

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20936/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Гордане Цакула и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог „Панчевац“ доо Панчево, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 272/22 од 08.09.2022. године, у седници већа одржаној 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 272/22 од 08.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 272/22 од 08.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 194/21 од 04.04.2022. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа накнаде, за износ од још 200.000,00 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 11.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 272/22 од 08.09.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ГжЗ 194/21 од 04.04.2022. године у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права,

указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку, усаглашавањем са судском праксом Европског суда за људска права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом тужиоцу је досуђена накнада нематеријалне штете због повреде части и угледа, објављивањем информације у средствима јавног информисања, јер по оцени судова новинарска етика није поштована, а објављивањем информације уз фотографију тужиоца, он је представљен као адвокат који не поштује професионалну етику и наплаћује тарифе које нису званичне, при чему аутор текста није изразио сумњу у те информације, већ их је изнео као тврдњу. Примена материјалног права и правних стандарда на које се ревизијом указује зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, а одлука о тужбеном захтеву донета је уз примену одговарајућих одредби материјалног права, које не одступа од примене права у одлукама Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Из наведеног произлази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 2. тачка 1. ЗПП ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима ("Службени гласник РС", бр. 83/2014, 58/2015, 12/2016) ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року

од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде. Ставом 2. истог члана прописано је да у парници по тужби за накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени. Ставом 3. истог члана прописано је да се против пресуде другостепеног суда у парници по тужби за објављивање одговора не може изјавити ревизија.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра на дан подношења тужбе.

У конкретном случају правноснажном пресудом, која се побија ревизијом туженог, тужбени захтев тужиоца за накнаду штете је делимично усвојен, на основу чега је Врховни касациони суд оценио да ревизија туженог није дозвољена, применом члана 403. став 3. у вези члана 126. став 2. Закона о јавном информисању и медијима, јер вредност предмета спора не прелази ревизијски лимит прописан наведеном одредбом.

Како је ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе, чињеница да је одлука о тужбеном захтеву побијаном другостепеном пресудом преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић